

нитѣ източници на истинното и неизчерпаемо богатство въ цѣлата царска държава. Горещо желаемъ да съхранимъ всеизвѣстния си народенъ характеръ, нравственостъ, тая присъща на миролюбивия и трудолюбивия нашъ български народъ нравственостъ, която е толкова съобразна съ високото небесно учение, нравственостъ на нашата православна Христова вѣра, която и нея чиста и свята искаме да запазимъ, като отхвърлимъ далечъ отъ насъ грѣкофенерската злонаравствена зараза, неизчерпаема източница на всѣкакво богоумразно развращение и като скжсаме всѣко съобщение съ фанатитѣ и се пазимъ прѣосторожно и отъ най-малкото сношение съ тѣхъ на всегда.

Заради туй, поради нечаенното продължение на този религиозенъ въпросъ и прѣдъ видъ разнитѣ фази, които до сега той взе, видѣхме се принудени да проводимъ съ настоящето покорно прошение и единъ народенъ прѣдставителъ отъ Сливенския каймакължкъ, нарочно избранъ отъ народа и снабденъ съ надлежно пълномощно писмо, за да прѣдстави и той ведно съ другитѣ български народни прѣдставители сърдечнитѣ желаня на всичкия български народъ относително народната ни независима иерархия, а именно:

Българскиятъ народъ, като съвсѣмъ отличенъ отъ грѣцкия по произхождение, езикъ, нрави и обичаи, слѣнъ до сега съ гърцитѣ подъ едно общо име *румъ-миллети*, не е ималъ съ него друго общо, освѣнъ една вѣковна народна ненавистъ, която пѣкъ подъ ободрението на грѣцкото духовенство е имала за послѣдствие едно разорение нравствено и вещественно на българския народъ; за това възъ основа на провъзгласеното равенство, и българскиятъ народъ желае да живѣе въ царската държава като особенъ народъ подъ собственото си име *българъ-миллети*, а не вече подъ чуждото име румъ-миллети, което му е станало вече несносно.

Припознатъ като народъ особенъ да се наслаждава съ сжщитѣ правдини, които великодушнето царско щедро е излѣло на всички подданически народи въ империята, и като една отъ тия народни правдини, желае да има свой миллетъ-баши въ лицето на свое духовно началство, неподчинено никакъ на влиянието на грѣцката патриаршия, което да управлява духовно българскитѣ епархии и да прѣдставлява нуждитѣ на българския народъ непосредствено прѣдъ почтенното царско правителство.

Да благоволи да дозволи царското правителство, щото българскитѣ прѣдставители съ своитѣ духовни началници да си уредятъ своя духовна иерархия и да си избератъ свой миллетъ-башия и свещенноначалникъ, който да се припознае отъ царското правителство.

Имаме утѣшителна надежда, възъ основа на постояннитѣ желаня и повторнитѣ молби наши и на всички други вѣрни подданны български, че ще благоволи Високото императорско правителство, въ името на даденитѣ ни милости отъ августейшия ни царь Султанъ Абдулъ Меджидъ, да вземе прѣдъ очи състоянието ни и, безъ да